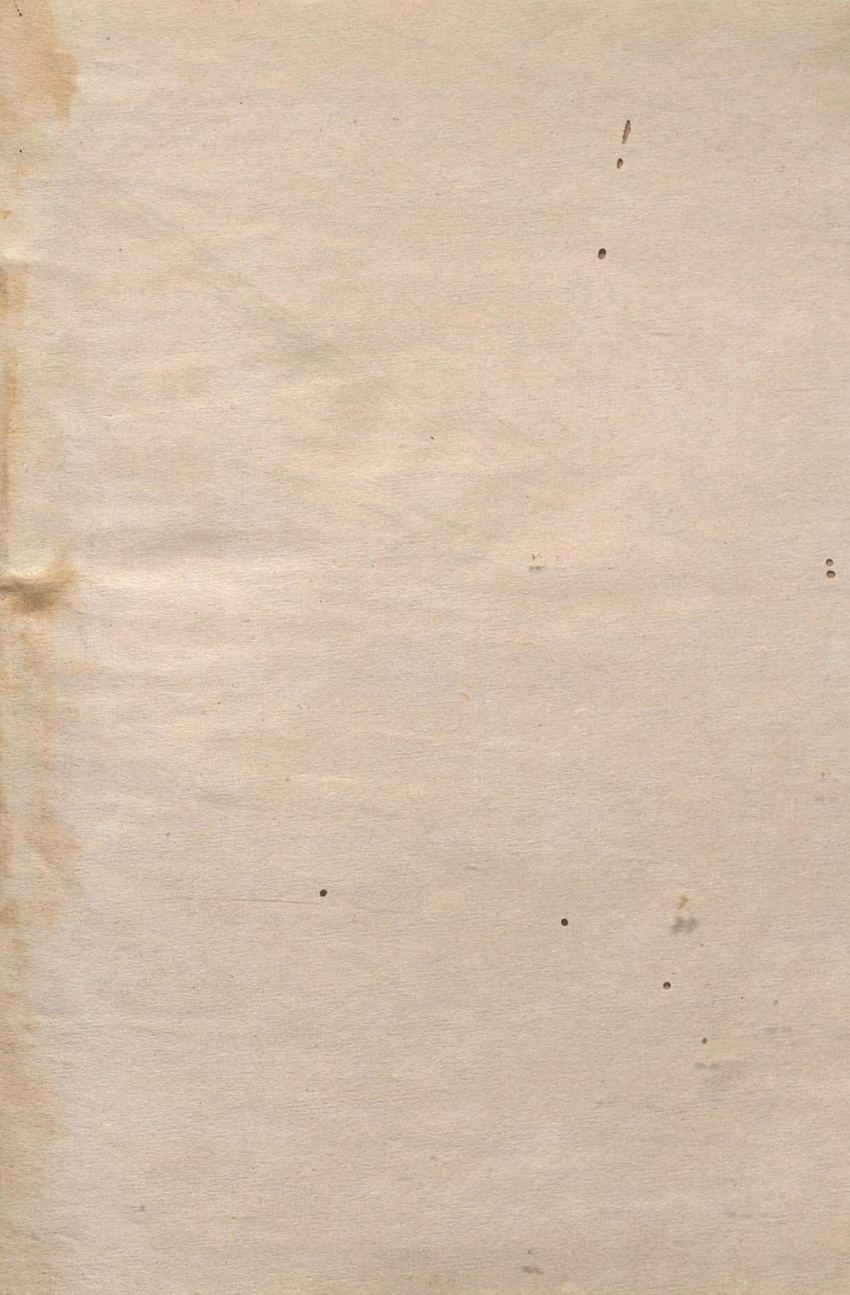
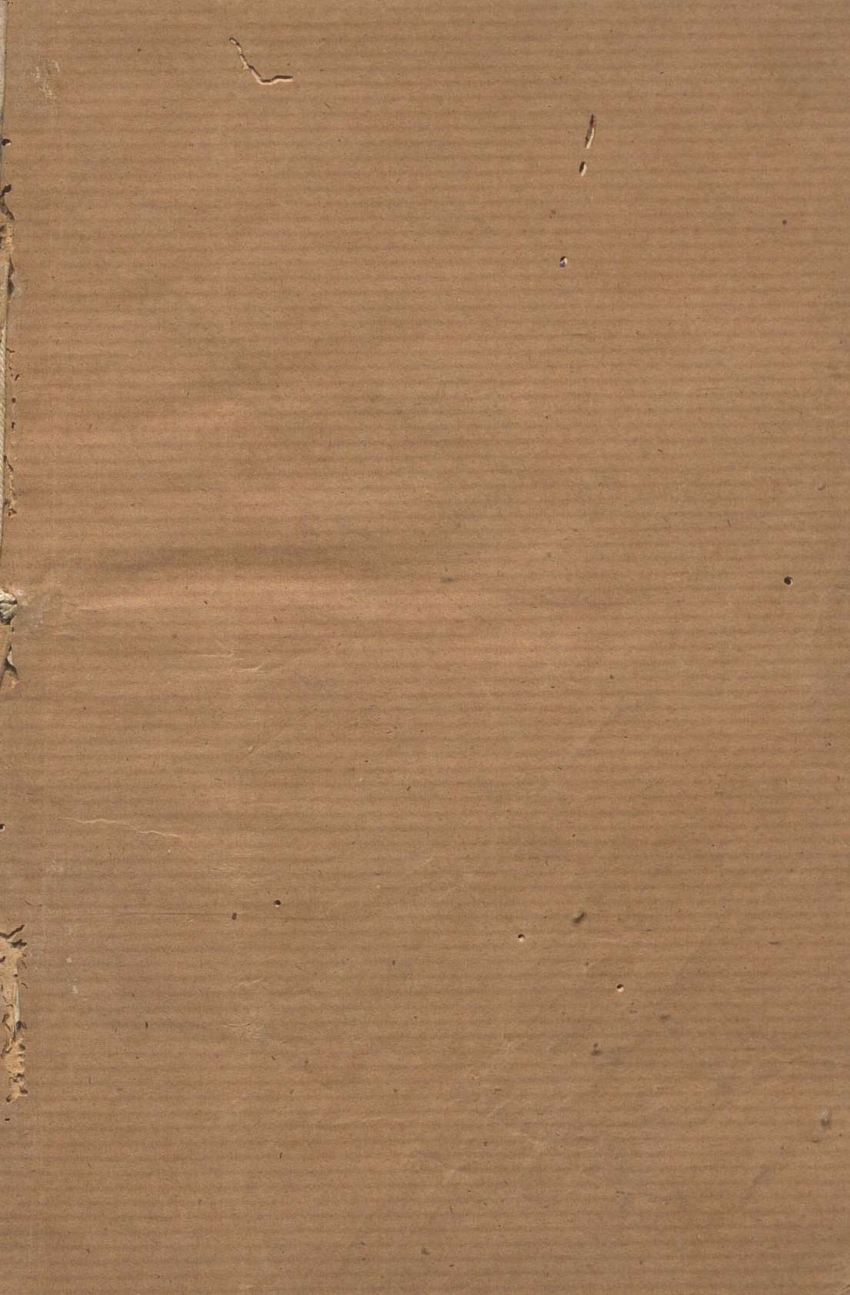

തങ്കപ്പിന്നാലകൾ

1851

(അഞ്ചാംപതിപ്പ്.)

രചയിതാക്കൾ:—

39425

കെ. ബി. അബൂബക്കർ

വി. എ. മുഹമ്മദ്

(പകർപ്പവകാശം പ്രസാധകർ.)

ഒന്നാംപതിപ്പ് 1953 ജനുവരി കോപ്പി 1000
രണ്ടാംപതിപ്പ് 1954 മാർച്ച് കോപ്പി 1000
മൂന്നാംപതിപ്പ് 1955 ഒക്ടോബർ കോപ്പി 1500
നാലാംപതിപ്പ് 1958 ജൂലായ് കോപ്പി 1000
അഞ്ചാംപതിപ്പ് 1961 മേയ് കോപ്പി 1000

വില പൈസ: 25

പ്രസാധകന്മാർ:—

ആമിനാ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ,

ഫോൺ: 787

തൃശ്ശൂർ - 1. S. INDIA

ഉള്ളടക്കം

1. പടയുടെ പാട്ട് (കെ. ബി. അബൂബക്കർ.)
2. നീരുന്ന ചിന്തകൾ (വി. എ. മുഹമ്മദ്.)
3. മരന്നു പോയോ? (കെ. ബി. അബൂബക്കർ.)
4. വേശ്യ (വി. എ. മുഹമ്മദ്.)
5. വേർപാട്ട് (കെ. ബി. അബൂബക്കർ.)
6. കരയുന്ന കവിത (വി. എ. മുഹമ്മദ്.)
7. തക്കടിനാവുകൾ കെ. ബി. അബൂബക്കർ.)
8. സല്ലാപത്തിന്റെ പിന്നിൽ (വി. എ. മുഹമ്മദ്.)
9. പരമാത്മങ്ങൾ (കെ. ബി. അബൂബക്കർ.)
10. വരും സുദിനം! (കെ. ബി. അബൂബക്കർ.)
11. ഒഴിഞ്ഞുമാറൽ (വി. എ. മുഹമ്മദ്.)
12. പ്രോത്സാഹനം (കെ. ബി. അബൂബക്കർ.)

“THANKAKKINAVUKAL”

Malayalam. (Poetry.)

BY

K. B. ABOOBACKER & V. A. MOHAMED.

Fifth Edition. Copy Right

Publishers,

AMINA BOOK STALL,

Phone: 787

TRICHUR - I. KERALA, S. INDIA

പടയുടെ പാട്ട്

കെ. ബി. അബുബക്കർ

[രീതി:— “തടകിമണത്തെ.....”]

കഥയിതുകേൾപ്പാൻ കനിവുണ്ടോ ?

കരുണരസം നിങ്ങളിലുണ്ടോ ?

കഥയിതു കേട്ടാൻ കരയുവാനുള്ള കരളുലിവുണ്ടോ ?

വടിവൊടു—

മനുജതതിങ്ങും മനമതിനേകം അകമതിലുണ്ടോ ?

പകലിരവെന്യെ പണക്കാരൻ

പതിതരെ ചോര പണമാക്കി

പണിയുകയല്ലേ പരിചൊടുമേട എവിടെയുമിപ്പോൾ

അതിനുടെ—

പരിസരമെല്ലാം ചെറു ചെറു കൂര കരയുകയല്ലേ ?

നിന്നമതു വാത്തു ധനമാക്കി

കനമൊടുമേട പണിയാക്കി

ധനപതിമാർകൾ അതിനകമങ്ങ് ഞെളിയുകയല്ലേ ?

അതുപൊഴു—

തവനിയിലെന്ന് പതിതനാം കേലൻ വലയുകയല്ലേ ?

ചെറു, ചെറു, മക്കൾ മടിക്കുമ്പോൾ

ഉരുളകൾ വാരി കഴിക്കുമ്പോൾ

എരിപൊരികൊണ്ടു വിരളുകയല്ലേ കേലനമക്കൾ

അതിനൊരു—

അറുതിയുംപാത്തു കരയുകയല്ലേ സമൃദ്ധമിപ്പോൾ

ഉടുതണിയില്ലാത്തപ്പോൾ
കുടിയിടമില്ലാതെഴുന്ന

തടികളിലല്ലേ വനമിൻ ജീവസമം വിടരുന്ത

അവരുടെ—

കൊടികളയന്നാൽ പടയുടെ ഗാനം ഉയരുകയില്ലേ ?

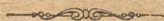
മേടുകളിൽ പണക്കാരൻ !

കുടിലുകൾക്കുള്ളിൽ പണിക്കാരൻ !!

ഇടതടവില്ലാത്തവരുടെ ഗാനം പടയുടെ ഗാനം

അവരുടെ—

പടയുടെ ഗാനം, പടയുടെ ഗാനം പടരുകയല്ലേ ?

നീറുന്ന ചിന്തകൾ

വി. എ. മുഹമ്മദ്

രീതി:— “നടന്താർ—ബദർ.....”

മുത്തിലും തെളിമുത്തുന്ന ബീവി
സത്തിലും ശുദ്ധരാജസപരൂപി
പ്രേമപൂന്തോപ്പിൽ ലാലസിച്ചീടും
കാമിതർ സുഖസൗന്ദര്യബീവി
ചന്തമോമൊരും ബുജമൊട്ട്
ചന്തമോടെ വിരിയുന്ന ലോലൈ
പങ്കജനയനങ്ങളിലൂടെ
പൊങ്കിടും മികച്ചോരുന്ന ലോലൈ
പങ്കമററിടും തങ്കത്തെപ്പോലും
അങ്കം തോല്പിക്കും മാനിതബീവി
മെല്ലെ മാന്തിൽ മൊട്ടിടയരും
മല്ലശോഭിതപൂരിതബീവി

1851

ചന്തമേരും നിൻചിന്തകളെന്തോ
 ഹന്തമന്മനം പൊള്ളുന്നിതെന്തോ?
 കഷ്ടം നിന്മനം പാടുന്നിതെന്തോ?
 ഇഷ്ടം! മന്മനം നീറുന്നിതെന്തോ?
 ആശതൻപാശകേശത്തിലെന്നെ
 ക്ലേശിപ്പിക്കുമോ മാനിതപൊന്നെ
 സുസ്തേരമാകും സേപകേണങ്ങൾ
 ചിന്നിചിത്തം നിൻതുമുഖം തന്നിൽ
 സകതിചേന്നീടുമെൻ കൈലേസാൽ
 മുക്തിനേടുവാനൊക്കുമോ ബീവി
 കണ്ണുപീയൂഷമായിടും ഗാനം
 വണ്ണമാറാങ്ങളില്ലാതെ ചൊല്ലാൻ
 ഏവനും നീതി കല്പിക്കും നാളിൽ
 കേവലം വിലക്കീടുമൊ എന്നിൽ
 ക്ലേശമേറിയ ജീവിതമായ
 ആശതന്നുടെ കേദാരമായ
 ടുബസാഗരത്തിൻ നടുവിന്നേ
 കേറുമോ സമഭൂമിയിലെന്നേ
 ആശതൻധാമമെ നിന്റെ മാറിൽ
 ആശപസിക്കട്ടെ തൂലികസ്വപ്നം.

മറന്നുപോയോ?

കെ. ബി. അബൂബക്കർ.

[രീതി:— “ഒരിക്കൽ മുങ്ങിക്കളിച്ചു കളം.....”]

മറന്നുപോയോ, മറന്നുപോയോ മധുനകൻ ദിനങ്ങൾ
 മധുരരാക്കും മറന്നുപോയോ മധുവിധുവിൽ മയങ്ങി.

ചെറുപ്പകാലം മരിൽ തുടങ്ങിയിട്ടുവരെ നാം കഴിഞ്ഞ
 വെറുപ്പകുന്ന വിജ്ഞാപകാലം മറന്നുപോയോ കരളേ!
 പലക്കഷണം കരത്തിലേന്തി മുസ്ലിയാരെ അടുക്കൽ
 പഠിപ്പിന്നായി നടന്നുപോയ സുദിനങ്ങളെ മറന്നോ?
 മണംപരത്തും പനിനീർപ്പൂവ് പഠിച്ചെടുത്തു കരമിൽ
 മണക്കുന്നായി പിടിച്ചുനേരം 'സുല' വലിച്ചുണ്ടെടുത്തു.
 മടക്കിവാങ്ങാൻ തുനിഞ്ഞനേരം മുഖങ്ങൾ തമ്മിലുരുമ്മി
 പടക്കളത്തിൽ പതിച്ചുപോലെ പതുങ്ങിനമ്മളൊതുങ്ങി
 അതുമുതൽനാം അടുത്തിടുമ്പോൾ പുതുതായൊരു പുതുമ
 അകന്നിടാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ ഹൃദയം തമ്മിലൊരുമ!

* * * * *

പഠിച്ചയന്ന നഗരംതന്നിൽ കലാലയത്തിലണഞ്ഞു
 പതിതനാം ഞാൻ പരസഹായാൽ

കലാലയത്തിലണഞ്ഞു

അവിടെയുംനാം പ്രണയബന്ധം പലതരത്തിൽപുതുക്കി
 കവിഞ്ഞരോഷം യുവജനങ്ങൾപലരും അപ്പോൾ അടക്കി

* * * * *

ബിരുദം നേടി തിരിച്ചുവന്ന സുദിനങ്ങളെ മറന്നോ?
 ഇരുഗൃഹങ്ങൾ നിറയെ അന്നു അന്നുമോദനം പരന്നു.
 നിശാമധ്യത്തിൽ സമാഗമങ്ങൾ തുരുതുരെ നാം നടത്തി
 പശിയടക്കാൻ പുകഞ്ഞിടുന്ന എന്തെങ്കിലും വെന്തുരുക്കി
 ഒരുദിനംനാം പുതുനിലാവിൽ മധുരമന്ദം അണഞ്ഞു.
 ഒരുമിച്ചിരുന്ന ധികനേരം വിവാഹവാത്ത് മൊഴിഞ്ഞു.
 ഒളിയുതിക്കും മധുരഹാസം ഹസിച്ചുകൊണ്ടു കഴഞ്ഞു.
 "ഒരിക്കലും ഞാൻ ഒഴിക്കയില്ലെന്നു" റപ്പിച്ചുനീ പറഞ്ഞു.

* * * * *

വരണമാലയും അണിയിക്കാനായ് പലരും നിന്നോടുത്തു
 വരട്ടെ; യെന്നു പറഞ്ഞു ബാപ്പ പലകറിയും മടുത്തു.

പട്ടിണിയിൽപതിച്ചു എന്റെ കുടുംബം ക്ഷിച്ചിടുവാൻ
പട്ടണത്തിൽപണിയിരുന്ന സപ്തഗേഹം ഞാനും വിടുന്താൻ

* * * * *

ഇരവുപകൽ കഠിനവേലയെടുത്തു ഞാനും കഴിഞ്ഞു
ഒരുദിവസം, ഒരുദിവസം അണയുമെന്ന് കരുതി
കഴിഞ്ഞദിനം ലഭിച്ചുനിന്റെ ക്ഷണനക്കത്തു കരമിൽ
കരംവിറച്ചു എഴുത്തിൽനിന്ന് തലയുയർത്തി തരത്തിൽ
പറഞ്ഞു ഞാനെൻ സഖാവിനോടു “വിവാഹവാത്ത്

അറിഞ്ഞോ ?

പൊടിപൊടിച്ചുകഴിയും പോലും പ്രണയിനിവിവാഹം”

മറന്നുപോയൊ, മറന്നുപോയൊ മധുനകൾ മറന്നുപോയൊ
മധുരരാക്കൾ മറന്നുപോയൊ മധുവിധുവിൽ മയങ്ങി.

വേശ്യ

വി. എ. മുഹമ്മദ്

[രീതി:— “അടിപെട്ടുകൊത്തിപ്പടിത്താരൊ—ചായൽമാത്രം”]

പൊരിയും വിശപ്പിൻ വിളിയാലെ-മേന്മ
പെരുമകളൊന്നും നിനക്കുതെ
അലതല്ലം ഓരിദ്രതീയാലെ-വയറിൻ
അലയും മറയും സഹിയാതെ
താരണ്യം വില്ലാന്നൊരുങ്ങാതെ-പശി
തണിയേണമെന്നാശയത്താലെ.

അരുണോദയത്തിന്റെ പിന്നാലെ—ഞാനും
 അരുമയ്ക്കൽ ആരും അറിയാതെ
 നടകൊണ്ടു ജീവൻ കൊതിയാലെ—കഷ്ടം
 നടന്നു മണ്ണിൽ നിനക്കതെ
 ഭരംവഴിയും നടന്നല്ലോ—എന്റെ
 ദേഹം തളന്ന് കഴഞ്ഞല്ലോ.

പാരം വിശപ്പാൽ വലഞ്ഞല്ലോ—സൂര്യൻ
 പാതിപകലിലണഞ്ഞല്ലോ

കണ്ടൊരുമാവിൻ തണലല്ലോ—ഭരം

ഉണ്ടതിൽവേഗം നടന്നല്ലോ

പാതിവഴിക്കും ചെന്നല്ലോ—എന്റെ

പാദം കഴഞ്ഞങ്ങുവീണല്ലോ.

വീണ്ടൻ നോവ് പെരുത്തല്ലോ—എന്റെ

ബോധം തടിയിനകന്നല്ലോ

ബോധംതെളിഞ്ഞു നളന്തല്ലോ—ഞാനും

കുരക്കെത്തിൽ കിടപ്പല്ലോ

എന്നരികത്തിലായുണ്ടല്ലോ—ഒരു

പൊന്നാര ഉമ്മ ഇരിപ്പല്ലോ ?

കാരുണ്യവാക്കാൽ മൊളിന്താരം—“മകൾ!

കാരുണ്യപൂമലർ പുന്നാരോ!

ഒട്ടും ഭയം വേണ്ട കണ്ണാരോ—എന്നിൽ

ഉണ്ടൊരു പൊൻമകൾ തേനാരോ!”

ചൊല്ലീ കുറെനേരം ചെന്നാരോ—ഒരു

ചൊങ്കി എന്നതിൽ അടുത്താരോ.

താരുണ്യപ്പുവിൻ തളിരാശൊ—എന്നെ
 താലോലം ചെയ്യാൻ മുതിന്നാശൊ.
 അരുമയിലാടിക്കളിച്ചാശൊ—ഞങ്ങൾ
 ഒരുവാരം ഒത്തുകഴിച്ചാശൊ.
 അദ്രിനം സന്ധ്യക്കുത്താരോ—ചില
 അലക്കണ്ണാളരെ കണ്ടാരോ.
 അമ്പിളി വാനിൽ തെളിഞ്ഞാശൊ—എന്നിൽ
 അന്ധകാരം വന്നുത്താശൊ.
 പൊൻതടിയിൽ വിറച്ചുണ്ടാരോ—പാരം
 പൊൻകണ്ണിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞാരോ.
 ദാരിദ്ര്യപ്പുക്കനിയല്ലോ—എന്നിൽ
 ദാരുണസംഭവം വന്നല്ലോ.
 ചാരിതം രക്ഷിച്ചാനില്ലല്ലോ—വഴി
 ചേലൊത്തമാതാളുണിപ്പല്ലോ.
 ചേക്കുമസോദരിയാണല്ലോ—അവൾ
 ചണ്ഡാളന്മാർക്കു തുണയല്ലോ.
 ചോരന്മാരിന്നൊഴിവില്ലല്ലോ—എന്റെ
 ചാരത്തൊരുകൂറ ഇല്ലല്ലോ.
 അല്ലലാൽ ജീവിതം പോക്കുന്നേ—എന്നിൽ
 മല്ലർപഹയരടുക്കുന്നേ.
 ഇരകണ്ടു, വൻപുലിയാണല്ലോ—അവർ
 ഇരുവരുമെന്നെപ്പിടിച്ചല്ലോ.
 തത്തിരപ്പെട്ടു കരഞ്ഞല്ലോ—ഞാനെൻ
 തത്തമ്മപ്പുണ്ടാൽ മൊളിന്തല്ലോ.
 കന്നിയാൾ ഞാനാണെന്നുത്തല്ലോ—ഉടൻ
 കൺമുഖം പൊത്തിപ്പിടിച്ചല്ലോ.

ചാരിതൃക്ഷക്കെതിർത്തല്ലോ--എന്റെ
ചേലൊത്ത ദേഹം തളന്നല്ലോ

* * * * *

നാളിതുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞല്ലോ--എന്നിൽ
നല്ലൊരു ബാലൻ പിറന്നല്ലോ
മാണിക്കപൊന്മണിമോനല്ലോ--അവൻ
മേടക്കെതിരോർ തുണയല്ലോ

**

**

**

“ചൂഷകവഴുപ്പണക്കാരെ!- നിങ്ങൾ
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളതക്കക്കാരെ!
പകലിൽപതിതരാംകൂട്ടരെ--ഭീനിൽ
പരമാത്മം ചൊല്ലുന്നചേഷ്ടരെ!
ഇരവിന്റെ വഞ്ചകർ കൂട്ടല്ലെ?--നിങ്ങൾ
തെരുവിന്റെ മക്കൾക്കുമുഖമല്ലെ?
B ഭീനിൽ മുറവിളി കൂട്ടല്ലെ!--നിങ്ങൾ
ഭീനിന്റെ വേരറ്റത്തീടല്ലെ.”

വേർ പാട്.

കെ. ബി. അബൂബക്കർ.

[രീതി:- “പൊരുത്തംബീ ആയിശ.....”]
പാലൊളി വീശുന്ന പുനിലാവോറുഞാൻ
പരവശനായി പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
കാലിലണിഞ്ഞ തളയുടെ നാദത്തെ
കേൾക്കുവാൻ കാതുകൾ കാത്തിരുന്നീടുമ്പോൾ

A പിതാവ് B മതം.

വാനിലൊളിയുന്ന മിന്നൽപിണരൂപോൽ
 വന്നുണഞ്ഞെൻമുന്നിൽ വെള്ളിനക്ഷത്രംപോൽ.
 പ്രേമപാരവശ്യം പൂണ്ട നിൻഹൃദയം
 താമരപ്പൂപോൽ മുഖത്തിലൊളിയുന്നു.
 താരാപഥം വിട്ടതാരം കണക്കുപോൽ
 പാരം തളന്നുള്ള മാൻപേടയെന്നപോൽ
 മോഹനമേനിയിൽ ആലസ്യംപൂണ്ടുപോൽ
 സ്നേഹമദം പൂണ്ടു വാടിത്തളന്നുപോൽ
 പച്ച നിറഞ്ഞുള്ള പുൽത്തകിടി തന്നിൽ
 പാത്തിട്ടിരുന്നു നീയെൻമേനിയിൽ ചാരി.
 ചാരത്തിരിക്കുന്ന കാമിനിയാളെ ഞാൻ
 ചേലോടെ കാണുവാൻവേണ്ടി നളർത്തപ്പോൾ

* * * * *

കാമിനിഹാത്തിമ്മപൂവിചമഞ്ഞുള്ള
 ഓമനമാലികമാറിൽ തിളങ്ങുന്നു.
 പച്ചബനാരസിൻസാരി അതിൻമീതെ
 പൊന്നിന്നരഞ്ഞാണം പുട്ടിയതിൽപിന്നെ.
 മാറോരം പൊന്നിൻവളകൾ വലംകയ്യിൽ
 മറുകയ്യിൽ തങ്കച്ചെയിൻപുട്ടിയ വാച്ചുണ്ടു്
 പത്തരമാറുള്ള തങ്കത്തിൻമോതിരം
 പാടകംകാലിൽ ചിലമ്പുന്ന് ആഭരണം.

* * * * *

നമുമുഖിയായിരിക്കുന്നവളോടു്
 “നാണിച്ചിടേണ്ട നീ ചൊല്ലു തീരുമാനം?”
 “എന്നേക്കുമായെൻ ഹൃദയം വരിച്ചുള്ള
 മാനിതമാരെ മാറാങ്ങൾ വന്നുപോയു്”

നാളെ ഈ രാത്രിയിൽ എന്നെ കെട്ടത്തന്നെ
 വേളികഴിക്കുവാൻ ബാപ്പ ഉറപ്പിച്ചു.
 ആജ്ഞക്കുടാതിരിക്കുവാൻ മാത്രം ഞാൻ
 ആയിക്കഴിഞ്ഞില്ല ഇന്നും അബലയോം.
 അതിനാലവസാനക്കാഴ്ച ഇതായിട്ട്
 മതിയാക്കാം മാരരെ നമ്മൾക്കകന്നിടാം.”
 സ്വപ്നത്തിലെന്നപോൽ കേട്ടു ഞാൻ എല്ലതും
 സന്താപത്തോടവൾ വേഗം അകന്നുപോയ്
 എങ്കിലും ഹൃത്തടം നീറിപ്പുകഞ്ഞുപോയ്
 പങ്കിലമാനസർ ചെയ്യുന്നതോർത്തിട്ട്

കരയുന്ന കവിത.

വി. എ. മുഹമ്മദ്.

(ചെറുപ്പകാലം മുതൽ സ്നേഹിച്ചു വളന്ന തന്റെ
 കാമുകി താരുണ്യം അവളെ തലോടിയപ്പോൾ സ്വന്തം
 ബാല്യകാലസഖാവിനെ വിസ്മരിച്ചതിൽ അത്യന്തം പ
 രവശനായ കാമുകൻ തന്റെ സ്ഥിതിഗതികളെ കാത്തു
 വിലപിക്കുകയാണ്.)

(രീതി:—“കുതിത്തു്ബന്തു് ഉബൈസെ.....”)

മനമോഹനമണിമാല്യമെ — എന്നിൽ
 മദമുതിർക്കും മണിതാരമെ.
 മതിവരയിൽ വിലസിയെന്നും—ശൌഖിൽ
 മണം വീശുന്ന മണിപ്പൂമെ!
 മമതയെന്ന കളിവിതറി—അന്നെൻ
 മനംചിരിച്ചു മണിതാരമെ.
 മഹിയിലെന്റെ സുഖത്തിനായി—ട്ടന്നു്
 മഹാഭാഗ്യങ്ങൾ വെടിഞ്ഞു പൂവേ!

1851

39425

ചിരകാലത്തെ സുഖങ്ങൾക്കായി—ഭുവം
 ക്ഷിതിയിൽനല്ലും ക്ഷമേശ്വരനെ.
 വണങ്ങിനിത്യം വണക്കമേറി—തന്റെ
 വടനമിൽനിന്നഴക്കനീക്കി.
 സുഖസൗന്ദര്യസുരയായെന്നും—നിന്റെ
 സുമുഖപ്രേമസുരരോടൊപ്പം
 രമിച്ചപ്രേമം പരിലാളിത്യം—തന്നിൽ
 പരിത്യജിച്ചോ പരമഭുവം.
 മറന്നവല്ലോ, മറന്നവല്ലോ—ഇത്ര
 ദൂതഗതിയിൽ മറന്നവല്ലോ;
 പുതുവർഷങ്ങൾ, പുതുവർഷങ്ങൾ—പുതു
 പുലരിയിൽ നീ മറന്നവല്ലോ.
 മഴവില്ലാകംപ്രേമംമഹിയിൽ—എന്നും
 ഇല്ലെന്നറിഞ്ഞോ ഞാനും ഒഴിഞ്ഞെന്നെന്നും.
 മഹിയിൽപ്രേമസതപനിശലാംനിന്നെ—കർണം
 നയനം എന്നും അടഞ്ഞീടട്ടെ.
 ക്ഷിതിയിൽ നിന്റെമണിനാദത്തെ—കേൾക്കും
 ശ്രവണയന്ത്രം നശിച്ചിടട്ടെ.
 മധുപൂരിതമധുരപ്രേമം—നിശലാം
 മധുവെനിന്റെ മണിമാർനോക്കി.
 മധുകണ്ണീർ പൊഴിച്ചനിത്യം—എന്റെ
 മദനദോഷം നശിച്ചിടട്ടെ.

തങ്കക്കിനാവുകൾ..

കെ. ബി. അബൂബക്കർ.

(രീതി:—“അഹദിയത്തെനടിമുരട്ടിൽ.....”

മനുജരെല്ലാം ജീവിതത്തിൻ

മധുനകൻ വാണിടുന്നു.

മഹിതലത്തിൽ മഹിമയോടെ
 മധുരഹാസം മേവിടുന്നു.
 പട്ടിണിയും പാടുമൊന്നും
 പാരിടത്തിൽ കാണുകില്ല.
 ശാന്തിനാട്ടിൽ ആകമാനം
 കാന്തിഗുത്തമാടിടുന്നു.
 സർവ്വസാഹോദയമുണ്ടു്.
 സത്യസന്ധതയുമുണ്ടു്.
 കഷ്ടകാലരോദനങ്ങൾ
 ദുഷ്ടതതൻപേഷ്ടിതങ്ങൾ
 വീട്ടിൽലൊന്നും കാണുകില്ല
 നാട്ടില്ലൊന്നും കേൾക്കുകില്ല.
 ഇല്ല പണക്കാരനെന്നും
 അല്ല പണിക്കാരനെന്നും
 ഇല്ല മുതലാളിയെന്നും
 അല്ല തൊഴിലാളിയെന്നും
 ഇങ്ങിനെ തരം തിരിക്കൽ
 എങ്ങുമെങ്ങും കാണുകില്ല.
 ജീവിതം സുശോഭനമായ്
 സർവ്വതം കഴിച്ചിടുന്നു
 അല്ലലുകളാവലാതി
 തെല്ലുപോലും കേൾക്കുകില്ല
 മട്ടിതൂരോ, മട്ടുകരോ
 മന്നില്ലൊന്നും കാണുകില്ല.
 ഇത്തരത്തിൽ പാരിതാകെ
 പുത്തനായ സ്വർഗ്ഗമായി

*

*

*

*

*

*

കോഴിയൊന്നു കൂകിയപ്പോൾ
കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചുനോക്കി
കൂരിരുട്ടെൻ ചുറ്റുപാടും
കൂത്തടിച്ചു നിന്നിരുന്നു.
പങ്കുമാറി വാങ്ങിയെല്ലാം
തങ്കമാം കനവായിരുന്നു.

*

*

*

പട്ടിണിയും പാടുമെല്ലാം
നാട്ടിലെങ്ങും കണ്ടിടുന്നു
ചുഷണവും, മട്ടനവും
ഏഷണിയും, മോഷണവും
അല്ലലുകളുവലാതി
ആശയും നിരാശകളും
വിങ്ങിയും സഹിച്ചൊടുവിൽ
വിപ്ലവം അടുത്തിടുന്നു.

സല്ലാപത്തിന്റെ പിന്നിൽ

വി. എ. മുഹമ്മദ്

[രീതി:--“തൊങ്കൽ”]

കാമുകൻ:--

ഒണ്ടായവൻതിരുവു ദ്വാരത്താലെ
ഒട്ടക്കം നബി തന്റെ പുകൾ ഹക്കുഖാലെ
കത്തൻഅരുൾ പടി ഇഹലോകത്തിൽ
കത്തിതെളിമുന്തി അതിമോദത്തിൽ
മന്നിൽ എന്തെടില്ലെന്നുരശിയാളെ!
മുന്നം എന്തെടില്ലെന്നിണയായോളെ!

മുല്ലമലരിലും മണം വീശുന്നു,
 വല്ലികലത്തിലും കതിർ വീശുന്നു.
 നാരീമന്നിമുത്തിന്നറിവാനായി
 നേരിൽ പറഞ്ഞാൽ കത്തിതന്നാലായി.
 കരമിൽ കനിവാൻ കനിതേനാളെ!
 കരളിൽ തളച്ചുണ്ടു സകൃതിയാളെ!
 തേനിൽ രസംമുത്തും തെളിമെയ്യാളെ!
 തരുണീകലത്തിലെ കുളിർമയാളെ!
 ചെന്താമരത്തളിരൊളിയുളളാളെ!
 ചെമ്മേ മണം ചിത്തും മലർമെയ്യാളെ!
 ഒത്തുശരത്തുന്ന ദിനങ്ങളെല്ലാം
 ഒരുമിച്ചു നൈമനം മറന്നോ എല്ലാം
 വിത്തപ്രതാപത്താൽ നശിച്ചോ എല്ലാം
 ചിത്തം ഗുണം കണ്ടിട്ടൊഴിച്ചോ എല്ലാം
 പ്രയണപ്പതുപൂക്കൾ കരിച്ചല്ലോ നീ
 പണമാംപിശാചിനെതൊഴുതല്ലോ നീ
 ഒരുനാളുമൊമാറിലണഞ്ഞനാളിൽ
 ഒരുമാവിശേഷങ്ങൾ മൊഴിഞ്ഞനാളിൽ
 അരുമാസവിയാംനീതളിർച്ചുണ്ടാലെ
 അരുളേകിയ്മൊഴി മറന്നല്ലോ നീ
 കത്തും കരളിൽനിന്നലിവാൻതെ
 കുളിർമാമണീപുഷ്പമണിമാമുത്തെ
 ചിത്തം തെളിഞ്ഞെന്നിൽ അടുത്തീടുമോ?
 ചേച്ചുക്കുന്ദവാടം അരുളീടുമോ?

കൂറം വിശേഷങ്ങൾ ചുരുക്കീടുന്നേ
കൂറാൽ അധരത്തെപ്പണിടുന്നേ.

[രീതി:- “കപ്പപ്പാട്ട്....”]

കാമുകി:-

മുത്തിൽനിന്നുത്തെ പതുമലർച്ചെണ്ടെ
മുതുന്ന ജ്ഞാനമണിമലർച്ചെണ്ടെ
കത്താലെ കത്തുന്ന ഹൃത്തടം ഒണ്ടെ
കത്തൽ അരുളാലെ കാത്തിരിപ്പുണ്ടെ
അത്തൽ പുകിന്തോടിയട്ടിനമെല്ലാം
ആശതൻ പാശത്തിരിപ്പുണ്ടതെല്ലാം
പണവും ചുണയും ബധായികളെല്ലാം
പാവനപ്രേമത്തിൽ ശാശ്വതമല്ല.
ഒരുനാളെനൈമാറിലോർമ്മിക്കുന്നുണ്ടോ?
കാശാരപന്തുകളിച്ചതുപണ്ടോ?
മാനിതരിന്നും കൊതിക്കുവതുണ്ടോ?
മാകന്ദപൂന്തേനിന്നാശകളുണ്ടോ?
ഉണ്ടെങ്കിൽ വന്നെന്റെ അന്തികത്തെത്തി
ഉള്ളാശ തീർത്തിട്ട് പോകാംക്ഷണത്തിൽ
സത്താൽ കടഞ്ഞുള്ള പുന്നാരമുത്തെ
അത്തലാൽ നീറി പുകയേണ്ട സത്തേ
ചിന്തം തെളിന്ത് മുതിന്ത് നടന്ത്
ചേരുന്ന്നാളേതെന്നെന്ത് നിന്ത്
കൂട്ടിൽകെണിഞ്ഞുള്ള പ്രാവിനോടൊത്ത്
കൂടിക്കഴിയുമീപാപിയെന്നോത്ത്.
തന്നിന്നതിനുള്ള താലോലക്കത്താൽ
തണിയേണമെന്നാശപ്പമേനിയൊത്താൽ.

പരമാത്മങ്ങൾ

ഒക. ബി. അബൂബക്കർ.

[രീതി:- “ചൊങ്കിമൊഴി.....”]

വന്നുപറഞ്ഞു പിതാവാനെ — കന്നം
തന്നില്ല മോളെ കരയല്ലെ.
കാരുണ്യം കാട്ടുന്നോരുണ്ടല്ലോ -- നിന്റെ
താരുണ്യം വേണം അവർക്കല്ലോ.
ദീനം നെറിയും വെടിഞ്ഞാലെ -- വല്ല
തീനും കുടിയും ലഭിക്കുളൊ.
പട്ടിണി പാരം പറഞ്ഞപ്പോൾ -- തന്റെ
പാട്ടുകൾ പാടി മുതലാളി.
“ഞാനെന്ത് ചെയ്യൂന്റെ മക്കാരെ -- ഇന്ന്
മാനക്കേടായല്ലോ മക്കാരെ.
കോളേജ് ഫണ്ടിലേക്കായിരം -- പോരെ
കോഴിക്കോട്ടുള്ളവക്കായിരം
എല്ലാരും പോരുന്നിവിടേക്ക് -- പിന്നെ
എന്താണു് ചെയ്യുക മക്കാരെ.
സകാതും പുറമെ സഭക്കയം -- പിന്നെ
സംഭാവനയും മറ്റും മറ്റും
എന്നെക്കൊണ്ടാവില്ല മക്കാരെ -- ഇപ്പോൾ
തന്നിടാനൊന്നല്ല മക്കാരെ.”

*

*

*

ഭൂമി മറീഞ്ഞില്ല ആകാശം -- താഴെ
വീണില്ല സ്വർത്തിനവകാശം.
ഇസ്ലാമിനിസ്സത്തു് കാണില്ല -- തീരെ
ഇസ്ലാമിയത്തു് നടപ്പില്ല

നിർബുദ്ധദാനം കൊടുക്കില്ല. -ആരും
നാണിഭകരം കുറയ്ക്കല.
സാഹോദയ്യതപം പുലർത്തല--സർവ്വം
ഗർവ്വകളൊട്ടും കുറയ്ക്കല.

*

*

*

പുത്രിപറഞ്ഞു പിതാവോട്--“ബാപ്ത
പായ നിവർത്തി, കിടന്നോളിൻ.
പാരം വിശപ്പ് തടിക്കണ്ടു്--പക്ഷെ
പാക്കുവാൻ നമ്മൾക്കിന്നാരുണ്ടു്.”
ചെറുപ്പരയുടെ വാതിലു്--പാത്തു
ചാരി; കിടക്കാൻ മുതിന്നപ്പോൾ.
വാതുക്കൽ വന്നൊരാൾ മുട്ടുന്നു--ഇതാ
“വാതൽ തുറക്കു മക്കൾക്കാ.”
മക്കൾ തട്ടിയേഴുന്നേറ്റു--വേഗം
തക്കുകാരാരെന്നു് നോക്കിട്ടു്.
വാതിൽ തുറന്നു നളർത്തപ്പോൾ--അതു്
നേതാവു് ഖാലിദായിരുന്നു.
ഖാലിദിൻ കയ്യിലിരിക്കുന്ന--സഞ്ചി.
പേലോടെ നീട്ടി മക്കൾനിന്നു്.
“കഞ്ഞി വെച്ചോളിൻ മക്കൾക്കു്”--എന്നു്
കാരണ്യത്തോടെ പറഞ്ഞിട്ടു്
വേഗം സ്ഥലംവിട്ടു ഖാലിദു്--അപ്പോ
വിട്ടിരിക്കേണ്ടോതിടൈമക്കൾ.
“ഇസ്ലാമിൻശത്രുവും വാട്ടിന്റെ--പൊതു
“ഇൻകപിലാബുമാണു് ഖാലിദു്.
ദീനം നെറിയും അവനില്ല--തീരെ
മാനവും നീതി അവക്കില്ല.
വയറിൻ മുറവിളി കേൾക്കുവാൻ--ഇന്നു്
വന്നവൻ ഖാലിദായിരുന്നു.”

വരും സുദിനം

കെ. ബി. അബൂബക്കർ.

(രീതി:- “മാനിതകൊതിഖൽബിൽ.....”)

പുമല്ലമധുവാളെ! കനിയെ, എൻകിളിയാളെ!

പാരിലെൻഹൃദയത്തിന്നരശിയാളെ!

ദാമ്പത്യപ്പരിമളപ്പരിധിയിൽ വിളങ്ങി നാം

ദാഹത്താൽ മധു കരെ നകൻ പിന്നെ

ശോകമാംവിരഹത്താൽഎന്നെകൽബിൽക്കടികൊള്ളും

വേദത്തെ കുറിക്കുവാൻ കഴിവില്ലല്ലോ?

പുഞ്ചിരിപൊഴിച്ചീടും ഉന്നൈമുഖം നളക്ഷവാൻ

പാടില്ലെന്നുരത്തിടുന്നവകാശികൾ

നിർദ്വയനിയമങ്ങൾ നടത്തുന്ന സമുദായം

നമ്മെ, യിമുഹബ്ബത്തിന്നകറീടുന്നു.

നിത്യവും നിരാശയാൽ ശയനശയ്യയിൽ നിന്നു

നോക്കുമ്പോൾ പ്രതിബദ്ധം പലതുണ്ടെന്നിൽ

ആജ്ഞയാൽ അവകാശം ലവലേശം എനിക്കില്ല

ആകയാൽ മനം നീരിപ്പുകഞ്ഞീടുന്നു.

എങ്കിലുമൊരുദിനം അണയും നാം അടുക്കുവാൻ

ചൊങ്കിലീഹൃദയങ്ങൾ ഒരുമിക്കുവാൻ

അന്നു നീ അതിമോദാൽ വിരിയുന്ന സുമംപോലെ

വന്നെന്റെ സവിധത്തിലണഞ്ഞീടണേ

ആരംബക്കുനിയേ നാം വിധിയാലെ പിരിഞ്ഞെങ്കിൽ

ആത്മാക്കൾക്കൊരുമിക്കാം പരലോകത്തിൽ

ഒഴിഞ്ഞുമാറൽ

1851

വി. എ. മുഹമ്മദ്.

[രീതി:- “മിന്നൊളിവിൽതെളി.....”]

കതിരോനിലും തെളിവേറുനെ
 കനകപ്പുംപുഞ്ചിരി തുകനെ
 കസ്തുരിപ്പുമണം വീശുനെ
 സരളത്തരുരപ്പുമണി മാറനിലായ്
 കനകസോപാനം മോഹിച്ചു
 കനകപ്പമംഗലമാശിച്ചു
 കാളിടം നരകം പേടിച്ചു
 കഴിയുന്ന പൂമലർ മാറനിലായ്
 പൊന്നിലൊളിമികം കനിയുണ്ടോ
 പുന്നാരപുഷ്പക്കനിയുണ്ടോ
 പൊങ്കിടം മിനുസക്കനിയുണ്ടോ
 സരളത്തരുരപ്പുമണിമാറനിലായ്
 ദീനിയമാശമികച്ചുള്ള
 ദീപാവലിക്കു തെളിവുള്ള
 ധീരതവീരക്കനിയുണ്ട്
 സരളത്തരുരപ്പുമണിദീനോരിൽ
 പാരുതപശീലക്കനിയുണ്ടോ
 ചെന്താമരപ്പക്കനിയുണ്ടോ
 ചെണ്ടിലലംകൃതക്കനിയുണ്ടോ
 സരളത്തരുരപ്പുമണിദീനോരിൽ

പാലൊളിതുകും നിലാവേറാൽ
 പാലായി മാറുന്ന ഭാവത്താൽ
 പാറിടും ക്സമക്കനിയുണ്ടു്
 സരളത്തരുരപ്പുമണിഭീനോരിൽ
 കനിയിൽ വിവർത്തനം നിലുട്ടെ
 കണ്ണായ കനിയെക്കുണട്ടെ
 കാരുണ്യപ്പുമലർ കാണട്ടെ
 കണ്ടാശതീരുമെന്നറിയട്ടെ.
 എങ്കിലതങ്ങിനെയാവട്ടെ
 എന്താണതിൻ വില കേൾക്കട്ടെ
 ഏകിടും പൊന്നുകളറിയട്ടെ
 സത്തായ പപ്പുത്തരുരകനിയിൽ
 കരളെ! എന്തകൾ പശുവല്ല
 കണ്ടോരിൽ വില്പന ചെയ്തില്ല
 കാണാൻ പൊന്നതെന്നിക്കില്ല
 സത്തായ പപ്പുത്തരുര കനിയിൽ
 ധാത്രിയിലിത്തരം കനിവേണ്ട
 ധീരതവാക്കു് പറയേണ്ട
 ദാരിദ്ര്യപപ്പുക്കനി വേണ്ട
 സരളപ്പു പൂമണിമാരനിലായു്

പ്രോത്സാഹനം 39425

കെ. ബി. അബൂബക്കർ.

[ഉഹദ്യുദ്ധത്തിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ അനിതരസാധാരണമായ കുതിച്ചുകയറ്റത്താൽ പിന്നാറുവാൻ ശ്രമിച്ച അമുസ്‌ലിം സൈന്യങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഹിന്ദ് തുടങ്ങിയ ഖുറൈശി വനിതകൾ പാടിയ അറബി കവിതയുടെ ആശയാനുവാദം.]

[രീതി: - “പോലെ നടപ്പ്.....”]

ധീരന്മാരാകും നമ്മുടെ
വീരന്മാരാം യോദ്ധാക്കളെ!
അബ്ദുദ്ദാറിന്റെ മക്കളെ,
ആമോദമാൻ നില്ക്കുക!

പിന്നാറുവാൻ കരുതുന്ന
പട്ടാളമെ, നിരക്കുക!
മിന്നിത്തിളങ്ങും വാളിനാൽ
മാറുകളെ പിളക്കുക!

വിണ്ണിലെ താരയെന്നപോൽ
വിശുതിപെറ നമ്മുടെ
വീരന്മാരാം പിതാക്കളെ,
ശുരരാകും സുതന്മാരെ!

പാരം സുഗന്ധം വീശുന്ന
പട്ടു ലിബാസുടുക്കുന്ന
അന്ന നട നടക്കുന്ന
അപ്പരസ്ത്രീകളാം ഞങ്ങൾ!

കേശനിരയിൽ കസ്തുരി
കണ്ണത്തിൽ മുത്തുമാലയും
ചൂടിനടക്കും ഞങ്ങളും
ധാതിമികച്ച നാരികൾ

ധീരധീരം പടവെട്ടി
വൈജയന്തിക്കൊടി നാട്ടി
വന്നണയുന്ന ശൂരർക്ക്
വേണ്ടിയിരിക്കും ഞങ്ങളു്

ഭീരുക്കളായി പിന്മാറി
നാരികളെ പുണരുവാൻ
മോഹിക്കും കോമരങ്ങളെ
ആട്ടിപ്പായിക്കും ഞങ്ങളു്

പോകുക! ധീരം മുന്നോട്ടു്
പോകുക! ധീരം മുന്നോട്ടു്
പാറിടട്ടെ പതാകകൾ
മക്കയുടെ പതാകകൾ.

മല്ലുമാല

കെ. ബി. അബൂബക്കറിന്റെ കവിതകളും
മാപ്പിളപ്പാട്ടുകളും

വില 25 ന. പ.

ആമിനാ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ,
തൃശൂർ-1. കേരളം

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
JAWAHAR BAL BHAVAN & CHILDREN'S LIBRARY
KOTTAYAM.

18

9

JAWAHAR BALBHAVAN & CHILDREN'S LIBRARY

KOTTAYAM

(A PROJECT OF KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY)

Cl. No. MA-10

Acc No. 1851

This book should be returned on or before the
date last stamped below.

--	--

MA-10

-1

ദക.ബി അബ്ദുൽ
നാദിനാദകൾ

1851

